

در همایش «ایران ۱۴: رفاه و تامین اجتماعی» مطرح شد:

مردم فقیر، محصول فقر سیاست‌گذاری رفاهی نظام

همایش «ایران ۱۴: رفاه و تامین اجتماعی» به همت موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی و با هدف هم‌اندیشی درباره آموخته‌های سیاستی از رخدادهای تاریخی حوزه رفاه و تامین اجتماعی در ایران قرن چهاردهم خورشیدی در سال پایانی این سده، از روز سه‌شنبه (چهارم خرداد) آغاز شد و تا پنجشنبه (۶ خرداد) ادامه داشت.

به گزارش «توسعه ایرانی»، در این همایش که به صورت آنلاین برگزار شد، سیاست‌های حوزه رفاهی ایران به خصوص در دوران پس از انقلاب ۵۷ نقد و بررسی شد و مشکلات این سیاست‌گذاری‌ها مورد آسیب‌شناسی قرار گرفت.

رویکرد متناقض دولت‌های ایران به موضوع فقر

در مراسم افتتاحیه این همایش، مدیرعامل اسبق تامین اجتماعی گفت: رفاه اجتماعی یکی از نتایج بسیار مهم توسعه اقتصادی است و بدون حل مسائل استراتژیک سیاسی و سیاست خارجی که پشتیبان آن باشد، توسعه اقتصادی ممکن نمی‌شود. لذا حصول نظام رفاهی تامین اجتماعی نیازمند اصلاحات ساختاری است.

محمدحسین شریف‌زادگان ادامه داد: نامشخص بودن بحث نظری عدالت و روشن نبودن رابطه رشد اقتصادی و عدالت اجتماعی از مسائل و چالش‌های حوزه رفاه اجتماعی هستند. تاثیر سیاست اجتماعی و رفاه از دور و یک‌دست غالب اقتصاد رانتی (بیش از ۶۰ درصد منابع مالی دولت از محل منابع نفت و گاز و...) است و اجرائی ناقص دولت رفاه نشأت می‌گیرد.

وی به تشریح رویکرد متناقض دولت‌ها نسبت به فقر پرداخت و اظهار داشت: فقر در طول تاریخ ایران فراز و فرودهایی داشته است. از ابتدای انقلاب تا قبل از دولت نهم کاهش یافت اما در دولت‌های بعدی باز به جای اول خود بازمی‌گردد و به نظر می‌رسد که هر کاری تاکنون انجام شده را به باد داده‌ایم و حالا باید دوباره تکرار کنیم.

شریف‌زادگان، نابرابری آموزشی را از دیگر مشکلات مربوط به رفاه اجتماعی در ایران برشمرد و گفت: طبق اصل ۳۰ قانون اساسی، آموزش رایگان به دولت حکم شده اما اکنون می‌بینیم که ضد این هدف عمل کرده‌اند و شکاف دسترسی به آموزش به دلیل شیوع کرونا و چندین سده است. وی افزود: در مقوله فقر مسکن نیز دولت‌ها هیچ برنامه‌ای برای تامین مسکن شهروندانی که به آن دسترسی ندارند وضع نکرده‌اند و حتی مسکن مهر معطوف به دهک‌های یک تا سه در آمدی نیست. موضوع دیگر نابرابری منطقه‌ای در ایران و عدم توسعه متوازن در قسمت‌های متفاوت کشور است.

شریف‌زادگان: فقر از ابتدای انقلاب تا قبل از دولت نهم کاهش یافت؛ اما در دولت‌های بعدی باز به جای اول خود بازگشته است. به نظر می‌رسد که هر کاری تاکنون انجام شده را به باد داده‌ایم

نفر بر اثر واردات کالای ساخته شده به کشور بیکار شده‌اند. طبیعی است که مافیای واردات از این سیاست‌ها استفاده می‌کند. واعظ مهدوی افزود: عامل دوم فقر زاد جامعه ما بالا رفتن قیمت‌هاست. بالا رفتن قیمت حامل‌های انرژی در دولت احمدی‌نژاد و دولت فعلی باعث تورم شد. تورم، بیشترین عامل منجر به فقر و کاهش قدرت خرید گروه‌های کم‌درآمد است. بازنشستگان، معلمان، کارگران، کارمندان، کشاورزان، عشایر و روستاییان در اثر بالا رفتن قیمت حامل‌های انرژی ضرر می‌کنند.

در حالی که به نظر می‌رسد یکی از راه‌حل‌های عبور از شرایط کنونی است. مدیرعامل اسبق تامین اجتماعی با تأکید بر اینکه نیازمند تدوین نظریه رفاه به عنوان راهبردی برای سیاست‌ها هستیم، گفت: برای رسیدن به وضعیت مطلوب تامین اجتماعی نیاز به ایجاد گفتمان رفاه داریم. به نظر می‌رسد که موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی تا حد امکان به این مهم می‌پردازد اما همچنان در این زمینه ضعف‌های زیادی مشاهده می‌شود.

واعظ مهدوی: دلیل انحرافات که کشور ایجاد شده این است که عمدتاً به جای پرداختن به ارتقای شاخص‌های رفاهی، بنگاه‌داری در دستور کار متولیان نظام رفاه اجتماعی قرار گرفته است

شریف‌زادگان در پایان به این نکته اشاره کرد که مجرای اصلی رضایت یا نارضایتی اجتماعی، مسائل رفاهی است؛ مسائلی چون دسترسی و عدم دسترسی به اشتغال، تحصیل و... این نارضایتی‌ها در نهایت عاملی برای این می‌شود که شهروندان به حاکمان کشور نمره منفی بدهند.

پیشگیری از فقر، سیاست واقعی رفاهی است

در بخش دیگری از این همایش، معاون اسبق وزارت رفاه و رئیس انجمن علمی اقتصاد سلامت ایران بسا تأکید بر اینکه سیاست واقعی رفاهی، سیاست پیشگیری از فقر است، گفت: باید جلوی اقداماتی که فقر عامه ایجاد می‌کنند، گرفته شود. محمدرضا واعظ مهدوی با بیان اینکه با مجموعه سیاست‌هایی مواجه هستیم که گاهی این سیاست‌ها خودشان فقر را هستند، گفت: بهترین برنامه فقر زدایی، پیشگیری از این برنامه‌های فقر زاست؛ سیاست‌هایی که منجر به کاهش رفاه اجتماعی، گسترش فقر و افزایش نابرابری‌های اجتماعی می‌شود. واعظ مهدوی ادامه داد: متأسفانه دلیل انحرافات که در سال‌های اخیر در وضعیت نظام رفاه اجتماعی کشور ایجاد شده این است که عمدتاً به جای پرداختن به ارتقای شاخص‌های رفاهی، بنگاه‌داری در دستور کار متولیان نظام رفاه اجتماعی قرار گرفته است. این امر باعث شده از وظیفه مهم رفاه غفلت شود و عملاً این موضوع از کارایی افتاده است.

وی با اشاره به اینکه اگر بخواهیم بسته سیاست‌های اجتماعی ضد فقر را در دستور کار قرار بدهیم باید در وهله اول به این موضوع توجه کنیم که بیکاری مهم‌ترین عامل ایجاد فقر است، گفت: در شرایط فعلی بیش از ۵۰ میلیارد دلار و طبق آخرین گزارش گمرک در سال ۹۹ به‌رغم همه تحریم‌ها و فشارها حدود ۴۰ میلیارد دلار واردات داشتیم.

معاون اسبق وزارت رفاه افزود: بیش از ۱۵ درصد واردات، مربوط به کالاهای ساخته شده و نهایی است و بخش دیگر معطوف به ماشین‌آلات و مواد اولیه است. این ۱۵ درصد واردات کالای ساخته شده توجهی ندارد و عددی حدود شش میلیارد دلار است. هر یک میلیارد دلار واردات، یک صد هزار شغل را از بین می‌برد یعنی این حجم واردات ۶۰۰ هزار فرصت شغلی را از بین برده و ۶۰۰ هزار

گر چی پور: حدود هفت میلیون و ۸۰۰ هزار سرپرست خانوار تحت پوشش هیچ نهاد حمایتی نیستند و این به این معناست که ۴۰ درصد جمعیت سرپرست خانوار ما تحت پوشش نظام مستمری قرار ندارند

در حدود ۷۵ بوده اکنون به ۱۰۴ رسیده و انگیزه بازنشستگی برای گرفتن پول بیشتر، افزایش یافته است.

مدیر کل دفتر بیمه‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه تبعیض زیادی در حوزه نظام تامین اجتماعی وجود دارد، گفت: اگر بخواهیم از این درهم‌ریختگی نظری خارج شویم نیازمند فهم و استقرار نظام تامین اجتماعی چندلایه هستیم که ایجاد نشده است. این درهم‌ریختگی نظری و به تبع آن، درهم‌ریختگی منابع باید حل شود. در دنا است بسیاری از سرپرستان کشور تحت پوشش نظام مستمری نیستند و باید در این زمینه جدی‌تر قدم برداشت.

نیازمند اصلاحات در نظام رفاه و تامین اجتماعی هستیم

مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی نیز در این همایش، با تأکید بر لزوم ایجاد تغییراتی در نظام رفاه و تامین اجتماعی گفت: با مقررات فعلی امکان بازنشستگی در ۲۸ سالگی وجود دارد که احتمالاً در دنیای نظیر است و افرادی در اوج توانمندی و تجربه از چرخه تولید خارج می‌شوند یا جای جوانان جویای کار را در مشاغل دیگری اشغال می‌کنند.

مصطفی سالاری گفت: با قوانین و مقررات جاری کشور، برای ایجاد پوشش بیمه‌ای برای گروه‌های مختلف، دولت سالانه حدود ۶۰ هزار میلیارد تومان تعهد دارد. در جاهایی ۱۰۰ درصد تعهد کارفرما بر عهده دولت قرار گرفته بدون اینکه نیاز باشد و از سوی دیگر در برخی حوزه‌ها نیاز به حمایت بیشتر از سوی دولت هستیم.

سالاری: تامین اجتماعی هنوز وارد شرایط بحرانی نشده و با شرایط خطرناک فاصله دارد اما باید به درستی و با دید بلندمدت برای این سازمان تصمیم‌گیری شود

سالاری تداوم شرایط فعلی را نامطلوب ارزیابی کرد و گفت: انباشت بدهی دولت و عدم امکان پرداخت آن می‌تواند در آینده منجر به بحران‌هایی ایجاد کند که کیفیت و پایداری خدمات را با چالش مواجه می‌کند و اصلاحات پارامتریک برای پیشگیری از این چالش‌ها الزامات قطعی است.

وی با بیان اینکه سن افراد باید ملاک بازنشستگی باشد، اظهار داشت: در اکثر کشورها چیزی به عنوان سنوات برای بازنشستگی مطرح نیست و افراد بر اساس سن بازنشسته می‌شوند و در زمان بازنشستگی بر اساس سنوات بیمه‌پردازی حقوق متفاوت می‌گیرند. سالاری با تأکید بر اینکه بازنشستگی در سن حدود ۴۰ سال هیچ‌گونه توجیه اقتصادی و اجتماعی ندارد، گفت: در اصلاحات پارامتریک نیازمند تغییرات اساسی هستیم و اگر چنین

اصلاحاتی را اجرانکنیم در میان مدت و بلندمدت با مشکلات اساسی مواجه خواهیم شد. مدیرعامل تامین اجتماعی با اشاره به وضعیت برخی از صندوق‌های بازنشستگی که دولت عهده‌دار تعهدات آنهاست، گفت: بازنشستگان بسیاری از صندوق‌ها حقوق بگیر دولت هستند و ادامه وضعیت فعلی این افق را پیش روی سازمان تامین اجتماعی نیز قرار خواهد داد که با توجه به حجم تعهدات تامین اجتماعی انجام این کار از عهده دولت خارج خواهد بود.

سالاری، انجام اصلاحات پارامتریک و پذیرش ضرورت این اصلاحات را از مسائل اساسی برای نظام تصمیم‌گیری کشور دانست و گفت: منافع گروه‌های مختلف نباید ما را از تصمیم‌گیری ملی باز دارد و باید اصول و منطق فعالیت اقتصادی و مدیریت صندوق‌های بیمه‌گر را پیاده‌سازی کنیم. وی افزود: اگر افراد در سن منطقی بازنشسته شوند و از بازنشستگی زودهنگام و غیرمنطقی جلوگیری شود، افزایش منابع تامین اجتماعی می‌تواند باعث تسهیل در مقررات از کارافتادگی و ارتقای خدمات درمانی شود.

سالاری، گفتمان سازی و پذیرش اجتماعی برای اصلاحات پارامتریک را از ضروریات دانست و تصریح کرد: موضوع زمان نیز در این گونه اقدامات اهمیت زیادی دارد و اصلاحات نباید زمانی انجام شود که دیگر دیر شده باشد.

وی با تأکید بر اینکه تامین اجتماعی هنوز وارد شرایط بحرانی نشده، گفت: این سازمان با شرایط خطرناک فاصله دارد اما باید به درستی و با دید بلندمدت برای این سازمان تصمیم‌گیری شود.

رفاه‌یازمند توانمندسازی جامعه است
در مراسم اختتامیه این همایش نیز وزیر سابق تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: لازم است سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی دنبال شود و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم.

علی ربیعی گفت: مسأله سیاست رفاهی در کشورهای توسعه یافته و در کشورهای در حال گذار از تفاوت‌های بنیادین برخوردار است. سیاست رفاهی در کشورهای در حال گذار که ایران هم از جمله آنهاست ابعاد مختلفی دارد و دارای پیچیدگی‌های خاصی است. وی با تأکید بر اینکه «مهم است که بدانیم از چه منظری به سیاست رفاهی بنگریم. آیا از منظر امنیت می‌نگریم یا از منظر یک کنش سیاسی؟» گفت: آنچه باید ابتدا در سیاست‌گذاری رفاهی مشخص شود این است که بدانیم سیاست‌گذاری رفاهی بخشی از توسعه و رشد جامعه و دیدگاه‌های عدالت‌گانه در دل نظریه‌های توسعه است.

ربیعی افزود: به طور کلی وقتی سیاست رفاهی را به عنوان یک سیاست عدالت‌نگر می‌بینید که لازمه سیاست‌های توسعه و حتی مقدمه آن است، زاویه‌نگاهی است که حقوق و حق جامعه و بخشی از سیاست‌گذاری توسعه محسوب می‌شود. این جایگاه، جایگاه ورود درست به سیاست‌های رفاهی است. باید ببینیم که منهای سیاست‌های رفاهی، اداره جوامع ممکن نیست و توسعه‌ها، توسعه‌های مصیبت‌باری خواهند بود.

رئیس مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری در ادامه این همایش، مدیر کل دفتر بیمه‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: به‌رغم تلاش‌های انجام شده، حدود ۹ میلیون و ۸۰۰ هزار سرپرست خانوار در کشور فاقد پوشش بیمه و مستمری هستند که این آمار دهک یک تا ۱۰ جمعیت ۱۵ سال به بالا را شامل می‌شود. اسماعیل گرچی پور اظهار کرد: حدود هفت میلیون و ۸۰۰ هزار سرپرست خانوار نیز تحت پوشش هیچ نهاد حمایتی نیستند و این به این معناست که ۴۰ درصد جمعیت سرپرست خانوار تحت پوشش نظام مستمری نیستند. همچنین اگر جمعیت در سن کار را ۱۵ تا ۵۵ سال در نظر بگیریم حدود چهار میلیون و ۱۰۰ هزار نفر فاقد بیمه و مستمری هستند.

وی ادامه داد: محاسبات نشان می‌دهد قریب به اتفاق صندوق‌های بیمه‌های اجتماعی به لحاظ تعادل مالی در بلندمدت ناپایدار هستند. این بیمه‌ها عملاً امروزه از تعادل خارج شده و به نظر بنده حداقل باید با یک ماده واحده به پارامترهای قانون سال ۵۴ تامین اجتماعی بازگشت. امروزه بالاترین نرخ جایگزینی بیمه‌ای را بدون کیفیت لازم داریم، نرخ جایگزینی که در سال‌های قبل

ریاست جمهوری در ادامه به تبیین پیشینه سیاست‌گذاری رفاهی در ایران در سه دوره پرداخت و گفت: یک دوره، دوره اوایل انقلاب است که نمی‌توان گفت در آن دوره دیدگاه و نظریه خاصی وجود داشته است. ریشه انقلاب، عدالت بود و اساساً همه دیدگاه‌ها و نظریه‌ها در دل نظر به انقلاب حل شده بود. یک گرایش عمومی هم وجود داشت که رسیدگی به مستضعفان بود ولی حاوی برنامه و سیاست عملی نبود و یک آرمان تلقی می‌شد. سیاست‌های رفاهی در اوایل انقلاب بیشتر آرمان است.

وی افزود: در دوران بعد از جنگ، جامعه مطالبه‌گر می‌شود و نوعی سیاست رفاهی تور مواجه هستیم. نمی‌خواهیم اسمش را سیاست رفاهی بگذاریم ولی لفظ تور را مخصوصاً به کار می‌بریم. این تعبیر را از رئیس سازمان برنامه و بودجه، وام گرفته‌ام به این معنا که عده‌ای از کشتی توسعه به بیرون پرتاب شده بودند که قرار بود تور پهن کنیم و آنها را بگیریم.

ربیعی: در دوران بعد از جنگ، جامعه مطالبه‌گر می‌شود و نوعی سیاست رفاهی تور مواجه هستیم. نمی‌خواهیم اسمش را سیاست رفاهی بگذاریم ولی لفظ تور را مخصوصاً به کار می‌بریم. این تعبیر را از رئیس سازمان برنامه و بودجه، وام گرفته‌ام به این معنا که عده‌ای از کشتی توسعه به بیرون پرتاب شده بودند که قرار بود تور پهن کنیم و آنها را بگیریم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی: در دوران بعد از جنگ، جامعه مطالبه‌گر می‌شود و نوعی سیاست رفاهی تور مواجه هستیم. نمی‌خواهیم اسمش را سیاست رفاهی بگذاریم ولی لفظ تور را مخصوصاً به کار می‌بریم. این تعبیر را از رئیس سازمان برنامه و بودجه، وام گرفته‌ام به این معنا که عده‌ای از کشتی توسعه به بیرون پرتاب شده بودند که قرار بود تور پهن کنیم و آنها را بگیریم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

ربیعی عنوان کرد: در این دوره منزلت مردم را نگاه نمی‌کنیم بلکه تقویت سفره مردم سیاست رفاهی جدی می‌شود که هنوز هم کار بردارد. وی با طرح این پرسش که چه سیاست رفاهی را مطلوب می‌دانیم؟ گفت: سیاست رفاهی مبتنی بر دیدگاه ایجاد عدالت اجتماعی و برقراری فرصت برابر برای همه ایرانیان که باید منجر به توانمند کردن همه مردم شود، مدنظر است. البته یک جدال نظری بود. آنچه امروز لازم است دنبال کنیم سیاست رفاهی مبتنی بر توانمندسازی است و در این مسیر باید سیاست‌گذاری چندبعدی را دنبال کنیم و آن را در کنار سیاست‌های رشد کشور ببینیم. توسعه را باید طوری تعریف کنیم که رشد و رفاه هر دو در آن دیده شوند. در عین حال ما نمی‌توانیم در کشورهای در حال گذار، ثبات را در نظر بگیریم. رفاهی توانمندساز در از مدت هستند دولت‌ها ناچار می‌شوند به سیاست‌های رفاهی ثبات‌ساز برگردند. اشکالی وجود ندارد اما باید آگاهانه بدانیم که سیاست رفاهی را تا چه اندازه در جهت اصلاحات ساختاری جلو ببریم ولی توانمندسازی را هم فراموش نکنیم.

